

גליון 6
פרשת עקב
כ"ג מנ"א
שנת ה'תשפ"ב

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

הוא הבעל שמחה, אני הבעל חוב

שבת פרשת וישלח תשפ"ב

כמו בכל שבוע, אמרו הרבה בדיחות במשך הסעודה, וכשאחד הילדים הכריז שאפשר לעשות מדור מיוחד בשבועון, לבדיחות יפות, ענה לו הראש ישיבה, שזה באמת עצה טובה, ויכולים לקרוא למדור: "נחמן נתן משמח בסעודה" והראש ישיבה סיפר בדיחה: פעם אחת בחתונה, ניגש אחד למחותן ושאל אותו: אתה בעל השמחה? ענה לו המחותן בא ואראה לך מי פה בעל השמחה, הוביל אותו לקומה השניה שם היה המשרד של בעל האולם, והמחותן אמר לו אתה רואה, פה במשרד נמצא בעל השמחה, הוא מקבל הלילה את הכסף של השמחה, אני הבעל חוב.

הראש ישיבה סיפר לאשתו, שהיום עלה לישיבה יהודי מבוגר, ואמר לראש ישיבה: שהוא חב לו את כל חייו, והוא באמת לא עולה לישיבה, כי הוא מתבייש, אבל כל החיות שלו היא מהשיעורים, והיהודי הוסיף: בעולם הזה אני באמת לא עולה לישיבה, אבל כל יום אני עושה טבילה מיוחדת במקווה, שבעולם הבא אהיה בהיכל הראש ישיבה בגן עדן, לאחר שסיפר הראש ישיבה את הסיפור, סיים: אם כאן בעולם הזה לא יכלו להתגבר על הקשיים ולעלות לפה, אז בעולם הבא הרבה יותר קשה, כי יש מלאכים שמפתים את האדם.

לא נוגעים בבנות! אפילו באחות!

היה לי מעניין לראות, איך מחנך הראש ישיבה את ילדיו, כשראיתי את אחד מבניו של הראש ישיבה, משחק עם אחותו, אמר לו הראש ישיבה בתקיפות: לא נוגעים בבנות! אפילו באחות!.

הראש ישיבה שאל את אחד הבחורים איך הוא התקרב? הבחור סיפר: זה היה בחתונה הראשונה שנערכה בישיבה, שהיה אז דבר חדש לעשות בבית המדרש, והוא כסקרן עלה לראות איך זה נראה, וזה מאוד מצא חן בעיניו, בשבוע אחר כך קרא את הגיליון, המתאר את החתונה בבית המדרש, שהתפרס על ארבע עמודים, אחר כך הוא כבר חיפש את הגיליון כל שבוע, וכך התחיל לשמוע את השיעורים, וכן הלאה, עד שברוך השם הגיע ללמוד בישיבה.

תודה שביישת את המשפחה שלנו !!!

כששמע הראש ישיבה את סיפור ההתקרבות של הבחור, התמלא בשמחה גדולה, והראש ישיבה סיפר, למה בחתונה ההיא היה עדיין קשה מאוד, כי אנשים עוד לא ידעו איך

השבוע זכה העורך של השבועון "קרית ברסלב בלעטל" להשתתף בסעודת שבת עם הראש ישיבה שליט"א, הראש ישיבה פנה אליו ואמר: השבוע אתה בעצמך נמצא פה, ותוכל לתאר את הסעודה.

כשחזרו מבית הכנסת, קרא הראש ישיבה: "אמא, את יודעת כמה יפה הילדים התפללו בבית הכנסת? ממש תענוג". (זה היה נראה ממש, כאילו זה השבוע הראשון, שהילדים הולכים לבית הכנסת, וזו הפעם הראשונה, שהראש ישיבה אומר את זה, כי הראש ישיבה אמר את זה בכזה שמחה והתפעלות כאילו היה זה הפעם הראשונה)

יש לו בנות, האם צריך לבקש מהם להרים את הגביע

לפני קידוש, שאל הראש ישיבה: מי הולך להרים את הגביע? זכה בו אחד שישב על יד הראש ישיבה, וכשהרים את הגביע הרים אותו, רק עם חמש אצבעות, אמר לו הראש ישיבה: לא, לא! מגביהים עם כל העשר האצבעות, כן כן! גם עם האצבע הקטנה, האורח שאכל שם שאל את הראש ישיבה היות ויש לו בנות, האם צריך לבקש מהם להרים את הגביע? אמר לו הראש ישיבה כן! כי זה כבוד למצווה, כשמישהו אחר מרים את הגביע.

אחר קידוש, הראש ישיבה נטל ידים לכל ילדיו, ואחר כך חילק פרוסת חלה לכולם, כשהראש ישיבה קורא לכל אחד בשמו שישלחו לילד זה ולאורח זה, עד ששלח לכלה, שאז אמר "תשלחו לכלה", ואז נענה אחד הילדים: הרי יש לה שם? אמר הראש ישיבה: לא! "תשלחו לכלה" עם זה אני מקיים מצוות כיבוד אם, כי אמא שלי שואלת אותי תמיד: אם אני עושה בבית עסק מהכלה, כי כשיש שמחה בבית, חתן, או כלה, או בחור בר מצווה, צריכים לעשות עסק מהשמחה.

הביאו את הדגים, אחרי אכילת הדגים, הוריד הראש ישיבה את הצלחת שלו מהשולחן, נטל את ידיו, ואמר לאשתו שהדגים היו מאוד מצוינים.

בתוך הסעודה דיברו על השבועון "קרית ברסלב בלעטל" והראש ישיבה שאל את הילדים, אם הם יודעים מי זה הילד המופיע בתמונה במדור של הילדים? וכשהם לא ידעו, אמר להם הראש ישיבה שזה המוהרא"ש בילדותו.

לעכל שעושים חתונה בחינם! למשל, באמצע החתונה, ניגש אל הראש ישיבה אחד מגיסי של המחנות, ואמר לו בטון כעוס: מזל טוב מזל טוב! תודה שביישת את המשפחה שלנו!!! הראש ישיבה ממשיך ומספר: בא לי לבכות ממש, נכנסתי לחדר הדפוס, שהיה בזמנו בישיבה, ובכיתי את נשמתיה להשם.

החסידי לקח את הגוי, והתחיל לשיר

בסעודת שבת בבוקר, אמרו הילדים, שאפשר לטייל אחרי הסעודה על הגשר, (הראש ישיבה גר על יד גשר וויליאמסבורג) על זה סיפר הראש ישיבה, סיפור מעניין: היה חסיד ברסלב, שהלך להתבודדות על הגשר, כשפתאום עוצר אותו גוי, עם אקדח שלוף, ואומר לו: כסף או חיים!!! החסיד לקח את הגוי, והתחיל לשיר ולרקוד איתו: **בך רבינו נגילה, בך רבינו נשמחה**, עד שהגוי שכח לגמרי, בשביל מה עצר את היהודי, אחד הילדים שאל מה הפירוש כסף או חיים? הראש ישיבה הסביר לו שהגוי שאל מה החסיד מעדיף שיקחו ממנו את הכסף או את החיים.

אחר כך סיפר הראש ישיבה עוד סיפור: בארץ ישראל, ישנו חוק האוסר לאסוף כסף ברחבת הכותל, יהודי חסיד ברסלב, שכן אסף שם כסף, נלקח למעצר, בתוך הכלא ישבו כבר הרבה אסירים ערבים שביצעו פשעים גדולים, והחסיד מברסלב, יצא איתם בריקוד נלהב תוך כדי שירה בערבית: **הכל זה השם יתברך, הכל זה השם יתברך**, עד שהסוהרים זרקו אותו החוצה משם, כשהם צועקים עליו: אתה אל תעשה פה שמח! תשאיר רגוע!

השיחה גלשה אודות "הקריה", והראש ישיבה אמר, שהבנין שיש לנו לתלמוד תורה, ולבית החינוך לבנות, ברחוב טשעסנא"ט, זה נס גדול, שיכלו לקנות את זה, ועוד במחיר זול כזה, הראש ישיבה אמר, שאי"ה יהיו עוד בנינים למוסדות.

באמצע הסעודה הכריז ראש הישיבה: יוסף! (בנו הקטן של הראש ישיבה) הוא ממש "יוסף מוקיר שבת" הוא כל כך שמח בשבת אני חושב שהסיפור של יוסף מוקיר שבת היה עם יוסף שלנו.

הראש ישיבה שר שירים יפים מאוד, והאברך האורח שאל: מאיפה השירים האלו באים, אמר לו הראש ישיבה מאבא שלי, יש לו הרבה שירים יפים.

כששרו על לחן של "קה אכסוף" את המילים באידיש: "ריבוננו של עולם האב שוין רחמנות אויף דיינע, קינדערלעך" שר אותו הראש ישיבה עם המילים: "אוי ריבוננו של עולם דו האסט דאך רחמנות אויף דיינע, קינדערלעך" (במקום המילים, ריבוננו של עולם תרחם כבר על בניך, שר הראש ישיבה ריבוננו של עולם הרי אתה מרחם על בניך).

הגוף נשאר שלם וטרי בבשעת המיתה

אחר כך כשהתחילו הבחורים להגיע לזיץ (לבאטע), הראש ישיבה שאל את כל אחד מה דיברו בסעודה במקום שהם אכלו? אחד הבחורים ענה שאצלם דיברו מהחדשות שבמרוקו פינו מקברו את אחד משליחי חב"ד כדי להעלותו לארץ ישראל, וכשפתחו את קברו הגוף שלו היה טרי, אפילו שכבר עברו שנתיים מיום הקבורה, הגיב על זה הראש

ישיבה שזה באמת חדשות מאוד חזקות שכדאי להכניסן לעלון וצריך לקחת מזה מוסר השכל מה זה יהודי שמקריב את עצמו לאחרים - שליח, הגוף שלו נשאר שלם אפילו שהוא היה קבור באדמה כל כך הרבה זמן, אצלנו קוראים לזה 'מפיץ' בחב"ד קוראים לזה 'שליח' וסיים הראש ישיבה, מעניין שהגוף שלו היה כל כך טרי, עד שאשתו נפרדה ממנו כמו שנפרדים מנפטר בלוויה.

אחר כך השיחה נכנסה לנושא אודות למצוא חן בעיני אחרים, סיפר הראש ישיבה שפעם בא אחד לשמחת שבע ברכות כשהילדים שלו לא התלבשו אותו דבר בלבוש אחיד, העיר לו אחד שהוא חייב להוכיח שהם אחיות וצריכים לבדוק את תעודת זהות שלהם, והראש ישיבה אמר: מה אתה אומר על הילדים שלי? הם לא מתלבשים אותו דבר?

השם, אני צריך חלב

הראש ישיבה אמר דבר תורה מהצדיק הקדוש רבי אלימלך זי"ע, כתוב בתורה הקדושה שיעקב שלח להגיד לעשו "עם לבן גרתי", ומוסיף על זה רש"י "ותר"ג מצוות שמרתי" אומר הצדיק הקדוש רבי אלימלך זי"ע, מה מעניין את עשיו שיעקב שמר על התרי"ג מצוות? אלא כך דרכם של צדיקים כשהם מדברים אל אנשים הם באמת מדברים אל השם, וזה רק נראה כמו שמדבר אל האיש שממולו, יעקב אמר להשם, הייתי יהודי כשר אצל לבן ושמרתי על כל מצוות התורה, עכשיו תציל אותי מידי עשו שלא יהרוג אותי.

והוסיף הראש ישיבה שמוהרא"ש בצעירותו היה כל כך רגיל לדבר כל הזמן אל השם, עד שפעם מוהרא"ש היה במכולת ודיבר אל השם כהרגלו תמיד והוא היה כל כך שקוע בלדבר אל השם, עד שלא קלט שהוא בחנות ואמר בקול: "השם, אני צריך חלב" מוכר החנות שמעולם לא ראה שמישהוא מדבר אל השם פתח עליו שתי עיניים ענקיות ומוהרא"ש לקח את רגליו וברח משם.

אחד מהילדים הקטנים הביע את רצונו להגיד דבר תורה, הראש ישיבה אמר לו לעלות על הכיסא ולהגיד את מה שרצה, הילד נעמד על הכיסא ואמר: כשאבא חוזר מבית הכנסת מיד הוא שר זמירות ואחר כך מריח הדסים ועושה קידוש, וכך המשיך ופירט ופירט, הראש ישיבה שהקשיב לו עד הסוף החמיא לו שזה היה דבר תורה מאוד יפה.

בתוך הסעודה דיבר הראש ישיבה על החשיבות של "כולל היכל הקודש", ואמר: כאן הוא כולל שמשלמים מאוד יפה לכל אברכי הכולל יותר יפה מכוללים אחרים, בכוללים

יהודי חסידי
שאסף שם
למעצר, בתוך
נבר הרבה
שביצעו פשעים
והחסיד מבין
איתם בריקוד
כדי שירה בעו
השם יתברך,
יתברך

שבת בבוקר

סגולה לאבילת החמין

באמצע הסעודה רצה הראש ישיבה להאכיל את מענדל הקטן מהחמין הטעים של שבת, אבל מענדל סירב כשהוא מביע אי שביעת רצון, אשתו של הראש ישיבה שאלה מה קורה עם מענדל?, ענה הראש ישיבה: אמרתי לו מילה והוא מפגין אי שביעת רצון, הראש ישיבה שרצה שהוא כן יאכל, הכריז: הולכים כבר, להכניס את הקרחונים מי ילך להביא אותם? הנה, מענדל ילך להביא אותם, באותו רגע התמלא מענדל בשמחה עד ששכח שהוא באמצע הבעת אי שביעת רצון, ואכל מיד את החמין הטעים של שבת.

שוחחו על הדבר שמטיילים ברחוב ומדברים אל השם ובאמצע הדיבור מוצאים את עצמם ביעד שאליו תיכננו להגיע, שעל זה פירש פעם חסיד ברסלב את הפסוק שנאמר אצל יעקב אבינו "ויפגע במקום" שיעקב אבינו הלך בדרך ופתאום נפגש עם המקום שתכנן להגיע אליו.

גירושין - על מה ולמה?

לפני קידוש הריחו הדסים, וכשראש הישיבה נשם נשימה עמוקה מההדסים, סיפר: שיהודי אחד התגרש עקב שהריח את ההדסים לעומק אחר כך עשה: אהההה... שהיה יהודי שהיה מריח ככה, ואמרה לו אשתו: אני מבקשת אל תעשה את זה, והוא ענה לה: אבא שלי עשה כך כשהריח את ההדסים ולכן גם אני עושה כך, אבל את אשתו זה עיצבן מאוד, עד שלבסוף הם התגרשו.

אחר כך סיפר הראש ישיבה עוד כמה סיפורים מאנשים על שטויות קטנות, וזה הוביל עד להיפרדות, ולגט רחמנא ליצלן.

הראש ישיבה שר את הניגון המיוחס להרה"ק מברדיטשוב: "ווען איך וואלט געהאט כח, וואלט איך געלאפן אין די גאסן, און איך וואלט געשריגן הויך, שבת, הייליגער שבת, }לו היה לי כח, הייתי רץ ברחובות, וצועק בקול, שבת, שבת קודש}.

אני רוצה לנהוג של השולחן

השתתף בסעודה אורח המדבר אנגלית בלבד, והראש ישיבה ניסה לתרגם את השיר לאנגלית, ואחר כך אמר הראש ישיבה שיש הרבה ביטויים באידיש שאי אפשר לתרגמם לאנגלית, למשל: ס' קאסט א לאך צו חתונה מאכן אין ישיבה, { עולה צחוק לחתן בישיבה }, איך אפשר לתרגמו לאנגלית? איט קאסט עע, לעף, לא, אין לזה טעם.

והוסיף הראש ישיבה לספר שאחרי המלחמה כשהיהודים באו להתגורר באמריקה, היו צריכים להצהיר באיזה מקצוע הם הולכים לעבוד, יהודי אחד שרצה להיות אדמו"ר ולערוך טיש {שולחן} הצהיר: איי וויל קערי די טעיבל, {אני רוצה לנהוג של השולחן}, והממונים לא הבינו איזה סוג עבודה...ז

השיחה התגלגלה על הגליון סיפורי מעשיות שזה נכתב בצורה יפה וברורה, אמר הראש ישיבה: האברך שכותב את זה הוא בכלל לא נמצא בבית הכנסת שלנו ואף על פי כן הוא כותב את זה כל כך יפה במילה במילה שדיברו,

אחרים משלמים הרבה פחות לאברך, ואפילו בחודש תשרי שאז כמעט ולא לומדים בכולל, אני גם משלם לאברכים!.

באמצע הסעודה אחד הילדים החזיק בידו חתיכה ממגזין חינוכי שמגיע עם המשלוח של המכולת, אמר לו הראש ישיבה שיזרוק את זה לפח, והראש ישיבה אמר: שמכניסים את המגזינים החינוכיים בתוך הקופסא של המשלוח, וכך זה מגיע אל תוך הבית אפילו שלא רוצים.

אפשר לקחת את החיסון ללא שום בעיה!

הראש ישיבה הקריא מתוך עלון מסוים הכותב כל שבוע שלשה נקודות חשובות: (1) אם מדברים לשון הרע התפילות לא מתקבלות, (2) חומרת הסיכון עם לקיחת החיסון, (3) האיסור ללכת עם פאה, ושעדיף ללבוש מטפחת כשמתחתיה השיער, מאשר להוריד את השער וללבוש פאה, הראש ישיבה נכנס לשיחה, על מה שכתבו בעניין הנזק של לקיחת החיסון, ואמר: שבאמת אין שום בעיה לקחת את החיסון, עד עכשיו לא אמרתי לאף אחד אם כן לקחת או לא לקחת את החיסון, אבל עכשיו אני כבר אומר לכולם שאפשר לקחת את החיסון ללא שום בעיה! לא משנה גברים נשים.

השיחה נסובה אודות הורים פרודים רחמנא ליצלן האם ילדיהם צריכים לקרוא להם להשתתפות בשמחות שלהם? והראש ישיבה מספר: חתן שאל אותי מה הוא צריך לעשות שהוריו גרושים, ואביו אמר לו, שהוא מוכן לשלם לו את כל החתונה, רק אם אימו לא תגיע לחתונה? וענית לי: אתה מצידך

צריך להזמין את כולם, אם הם יבואו או לא אין לזה שום קשר אליך.

אחר כך הראש ישיבה שאל: מי יכול לספר סיפור, של תפילה? וכולם סיפרו מה הם התפללו, וביקשו מהשם, הראש ישיבה שב ושאל: מי יכול לספר סיפור על הפצה? וכמה בחורים סיפרו סיפורים מעניינים של הפצה, ואז סיפר הראש ישיבה, ששני בחורים הקימו דוכן ועליו קונטרסים גיליונות ודיסקים למכירה במרכז ויליאמסבורג, ניגש אליהם יהודי אחד ושאל אותם: אנשים קונים את זה? הם ענו לו: כן, הרבה קונים את זה ויש על זה ביקוש מאוד יפה. אבל אתם, לא מפחדים שזה יזיק לכם לשידוכים? הוסיף ושאל, שנינו כבר חתנים ברוך השם, ענו לו, ותוך כדי דיבור הושיטו את ידיהם ליהודי והגישו לו גיליון, באמרם: עכשיו אתם כבר גם יכולים לקחת, כי כולם כבר לוקחים את זה.

יד ברסלב,
בספ, נלקח
הכלא ישבו
סירים ערבים
עים גדולים,
יסלב, יצא
ד נלהב תוך
בית: הכל זה
הכל זה השם
ד,

האברך האורח סיפר שאנשי שלומינו קוראים את השבועון "קרית ברסלב בלעטל" ומחקים את התעלולים והבדיחות שכתובים במדור "בסעודה עם הראש ישיבה", בסעודות שלהם, וכך הם מכניסים שמחה בסעודה, הראש ישיבה מאוד נהנה לשמוע את זה.

בתוך הסעודה הילדים עשו תעלול עם גומיה, שקודם רואים את זה על שתי אצבעות וכשמכופפים את האצבעות רואים את הגומיה על שתי האצבעות האחרות, הראש ישיבה ניסה לחקות את זה...

תבקש מהשם ותקבל ידיים

בהמשך הוציא הראש ישיבה את הספר עם התמונות המספר על השבעה בעטלערס {הקבצנים}. הראש ישיבה שאל האם להמשיך מהמקום שסיימו בפעם הקודמת, או לכבוד האורח להתחיל לספר מההתחלה, הילדים אמרו שהם רוצים שיתחילו מההתחלה וכך עשו, הראש ישיבה התחיל מההתחלה בנעימות ובשמחה כמו שלא שמע את הסיפור מעולם, איך שהילד והילדה נאבדו ואיך מצאו את הבעטלערס, מצאנו את עצמינו ממש בסיפור.

הילדים יצאו לחדר אחר וחזרו מחופשים בתחפושות, וביקשו לעשות הצגה, אבל הם לא יודעים מה להציג, אמר הראש ישיבה: לבן אחד אתה תהיה הבעטלער, ולבן השני שהוא יהיה הילד האבוד ביער.

הילד אמר: אין לי ידיים מה אני יכול לעשות כדי לקבל ידיים? ענה לו הבעטלער: תבקש מהשם ותקבל ידיים, ואז הילד קרא שוב: אני עיור איך אני יכול להתרפא? ענה לו הבעטלער תבקש מהשם ותוכל לראות.

אני מרגיש כלפיו ממש אבא

הראש ישיבה סיפר בקול שמח לאשתו, שהיום היה בישיבה ... נ"י, והיא שאלה מה השמחה הגדולה שהוא היה בישיבה, ענה הראש ישיבה, מה הפירוש? הוא הבן שלי! הכנסתי בו המון, כוחות, ואני מרגיש כלפיו ממש אבא.

אחרי הסעודה חילק הראש ישיבה שלוקים לילדים, הוא הכניס שתיים מתחת לשטריימל כדי לשמח את הילדים וכך הוא קם ממקומו והתחיל לשיר: "א מאל, בין איך געגאנגען, אין די לעכטיגע גאסן, האב איך געטראפן, א איד, האב איך אים געזאגט, שלום עליכם, האט ער געזאגט, ס'איז גוט! אוי

ווי גוט, צו זיין א איד, אוי ווי גוט, צו זיין א איד, אוי ווי גוט, צו זיין א איד, {פעם, הלכתי ברחובות המוארים, ופגשתי יהודי, אמרתי לו שלום עליכם, והוא אמר לי טוב! איזה טוב להיות יהודי, איזה טוב להיות יהודי, איזה טוב להיות יהודי! והראש ישיבה המשיך לשיר: "אמאל בין איך געגאנגען, אין די טונקעלע, גאסן, האב איך געטראפן, א גוי, האב איך אים געפרעגט, וואס מאכסטו, האט ער געזאגט, ס'איז שלעכט!

אוי ווי שלעכט, צו זיין א גוי ... {פעם, הלכתי ברחובות החשוכים, ופגשתי גוי, שאלתי אותו מה נשמע, והוא ענה לי, רע! איזה רע להיות גוי...}

כשדיברו על השליח ממרוקו שגופו נשאר שלם, אמר הראש ישיבה: "אם אומרים משניות ולומדים ליקוטי מוהר"ן נשאר הגוף שלם."

מענין לענין, היות ודיברו כבר מהסתלקות מהעולם, סיפר הראש ישיבה לילדיו שהוא היה בלוויה של הסבתא (אמא של אביו) וסבא (אבי הראש ישיבה) הכניס חול בעיניים של סבתא כנהוג, וגם הכניס לתוך ידה ענף (כנהוג בחו"ל) כדי שיוכלו לצאת בתחיית המתים, ונוהגים גם ללחוש באוזן של הנפטר "זכור, שאתה נפטר".

כשדיברו על ללכת לטייל אחרי הסעודה, אמר ראש הישיבה שהוא היה הולך הרבה על הגשר להתבודדות ולשפוך את ליבו להשם.

דיברו גם על הדברים החדשים שמתווספים בשמחות, לדוגמא: מטפל אמר למחותנים ששבועיים לפני החתונה צריכים להתמסר רק לחתן, ולכן צריכים לשלוח את כל הילדים מהבית ולדבר כל הזמן אך ורק אל החתן בלבד אבל כל הדברים האלו הם דברים חדשים שאף פעם לא היו.

לאורך כל הסעודה היה מאוד מעניין לראות הסבלנות של הראש ישיבה לילדיו, אחד מהילדים דפק על השולחן בכל פעם ששרו, והראש ישיבה ביקש ממנו שלא ידפוק, רק ישיר יפה ביחד עם כולם. זה החזיק חצי דקה עד שחזר לדפוק. והראש ישיבה אמר לו עוד פעם שלא יעשה את זה, וכך חזר חלילה בערך כל חצי דקה הרבה פעמים כשבכל פעם הראש ישיבה אומר לו יפה שלא יעשה זאת.

**והראש ישיבה ביקש
ממנו שלא ידפוק, רק
ישיר יפה ביחד עם כולם.
זה החזיק חצי דקה עד
שחזר לדפוק. והראש
ישיבה אמר לו עוד פעם
שלא יעשה את זה, וכך
חזר חלילה בערך כל חצי
דקה הרבה פעמים כשבכל
פעם הראש ישיבה אומר
לו יפה שלא יעשה זאת.**